

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0372/2013

15.11.2013

BETÆNKNING

om konstitutionelle problemer i forbindelse med forvaltning på flere niveauer i
Den Europæiske Union
(2012/2078(INI))

Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

Ordfører: Roberto Gualtieri og Rafał Trzaskowski

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
UDTALELSE FRA ØKONOMI- OG VALUTAUDVALGET	19
UDTALELSE FRA UDVALGET OM BESKÆFTIGELSE OG SOCIALE ANLIGGENDER	27
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	32

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om konstitutionelle problemer i forbindelse med forvaltning på flere niveauer i Den Europæiske Union

(2012/2078(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til traktaten om oprettelse af den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM)¹,
- der henviser til traktaten om stabilitet, koordinering og styring i Den Økonomiske og Monetære Union (TSSS)²,
- der henviser til den såkaldte sixpack³,
- der henviser til den såkaldte twopack⁴,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002⁵,
- der henviser til sin beslutning af 22. maj 2013 om forslag til Rådets forordning om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter⁶,
- der henviser til rapporten af 5. december 2012 fra formændene for Det Europæiske Råd, Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og Eurogruppen med titlen "Hen imod en egentlig Økonomisk og Monetær Union"⁷,
- der henviser til Kommissionens meddelelse "En plan for en udbygget og egentlig ØMU – Indledning af en europæisk debat"⁸,
- der henviser til sin beslutning af 20. november 2012 med henstillinger til Kommissionen om rapporten fra formændene for Det Europæiske Råd, Europa-Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og Eurogruppen med titlen "Hen imod en

¹ Traktaten om oprettelse af den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM).

² Traktaten om stabilitet, koordinering og styring i Den Økonomiske og Monetære Union.

³ EUT L 306 af 23.11.2011.

⁴ EUT L 140 af 27.5.2013.

⁵ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

⁶ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0213.

⁷ <https://www.ecb.europa.eu/ssm/pdf/4preport/fourpresidentsreport2012-12-05DA.pdf>.

⁸ COM(2012)0777, 28. november 2012.

egentlig økonomisk og monetær union"¹,

- der henviser til sin beslutning af 23. maj 2013 om fremtidige lovgivningsforslag om ØMU,²
 - der henviser til sin beslutning af 12. juni 2013 om styrkelse af europæisk demokrati i den fremtidige ØMU,³
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og til udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget og Udvalget om Beskæftigelse og sociale Anliggender (A7-0372/2013),
- A. der henviser til, at differentiering er et grundlæggende element i den europæiske integrationsproces og et middel, der muliggør dens udvikling og garanterer materiel respekt af lighedsprincippet forstået som ligebehandling i ens situationer og ulige behandling i uens situationer;
- B. der henviser til, at differentieret integration fortsat bør fungere som en forløber for uddybelsen af den europæiske integration, idet den indledes af en undergruppe af medlemsstater, forbliver åben for alle medlemsstater og sigter mod en fuldstændig integration i traktaterne;
- C. der henviser til, at differentieret integration findes i to former, nemlig i flere hastigheder ("multi-speed"), hvor stater forsøger at opnå samme mål i henhold til forskellige tidsrammer, og i flere lag ("multi-tier"), hvor stater aftaler at have forskellige mål;
- D. der henviser til, at differentiering ikke må undergrave unionsborgerskabet, som er den grundlæggende status for medlemsstaternes statsborgere, og som gør det muligt for alle, der befinder sig i samme situation, inden for traktatens anvendelsesområde at blive behandlet lige efter loven uanset nationalitet;
- E. der henviser til, at enhver differentiering respekterer og dermed styrker enheden af den europæiske retsorden, effektiviteten af den og sammenhængen i den, princippet om ikke-forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, oprettelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed uden indre grænser samt det indre markeds funktion;
- F. der henviser til, at der kan anvendes differentiering i tilfælde, hvor en fælles indsats på et givet tidspunkt ikke er mulig eller gennemførlig;
- G. der henviser til, at differentiering indgår i og altid bør indgå i Den Europæiske Unions fælles institutionelle ramme;
- H. der henviser til, at differentieret integration i henhold til artikel 5 i TEU og Protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet skal respektere

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0430.

² Vedtagne tekster, P7-TA(2013)0222.

³ Vedtagne tekster, P7-TA(2013)0269.

nærhedsprincippet;

- I. der henviser til, at traktaterne giver flere muligheder for og instrumenter til differentieret integration, herunder begrænsninger af det territoriale anvendelsesområde, sikkerhedsklausuler, undtagelser, fravalg, tilvalg, udvidet samarbejde og bestemmelser, som er specifikke for medlemsstater, der har euroen som valuta, forudsat at sådanne instrumenter respekterer den europæiske retsordens enhed, dens effektivitet og sammenhæng og indgår i den fælles institutionelle ramme (fællesskabsmetoden);
- J. der henviser til, at visse medlemsstater har fået mulighed for at fravælge deltagelse i forskellige EU-politikker – jf. forskellige protokoller og traktater – hvilket kan udgøre en risiko for den europæiske retsordens enhed, effektivitet og sammenhæng;
- K. der henviser til, at selv om undtagelser i henhold til artikel 27, stk. 2, i TEUF tillader en differentiering mellem visse medlemsstater i en retsakt, der er rettet mod alle medlemsstater, så er målet stadig gradvist at gennemføre det indre marked og sikre det indre markeds funktion;
- L. der henviser til, at TEUF i artikel 114, stk. 4 og 5, artikel 153, stk. 4, artikel 168, stk. 4, artikel 169, stk. 4, og artikel 193, indeholder sikkerhedsklausuler, som giver medlemsstaterne mulighed for at opretholde eller indføre strengere beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med gennemførelsen af en retsakt, der er rettet mod alle medlemsstater;
- M. der henviser til, at et forstærket samarbejde kræver deltagelse af mindst ni medlemsstater inden for et område, hvor Unionen ikke har enekompetence, at det tillader ikke-deltagende medlemsstater at deltage i forhandlinger, men ikke i afstemninger, og at det til enhver tid er åbent for alle medlemsstater;
- N. der henviser til, at proceduren for forstærket samarbejde som en sidste udvej giver mulighed for vedtagelse af foranstaltninger, der er bindende for en undergruppe af medlemsstater efter godkendelse af Rådet med et kvalificeret flertal og, inden for FUSP-området, med enstemighed;
- O. der henviser til, at denne mekanisme allerede anvendes i forbindelse med grænseoverskridende skilsmisseret og patentret i EU og er blevet godkendt af Europa-Parlamentet og Rådet på skatteområdet i forbindelse med indførelsen af en afgift på finansielle transaktioner;
- P. der henviser til, at grupper af stater i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik er i stand til at løse særlige opgaver eller udføre særlige missioner, og at der i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik planlægges at oprette en permanent kernegruppe af stater med militær kapacitet;
- Q. der henviser til, at Schengen-aftalen fra 1986 og Schengen-konventionen fra 1990, der blev undertegnet af en undergruppe af medlemsstater, og som erstattede grænsekontrollen mellem dem, aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken fra 1991 mellem en undergruppe af medlemsstater, der udvidede tidligere fællesskabskompetencer/kommissionskompetencer på arbejdsmarkeds- og

socialområdet, så det blev muligt at træffe afgørelse med kvalificeret flertal, og Prüm-aftalen fra 2005 mellem en undergruppe af medlemsstater og Norge om dataudveksling og samarbejde om bekæmpelse af terrorisme historisk set er eksempler for differentieret integration;

- R. der henviser til, at Schengen-reglerne blev integreret i traktaterne gennem Amsterdam-traktaten med fravælgelsesmuligheder for Det Forenede Kongerige, Irland og Danmark;
- S. der henviser til, at Det Forenede Kongerige og Irland til enhver tid kan anmode om at deltage i visse eller i samtlige bestemmelser i Schengen-reglerne, og til at Danmark fortsat vil være bundet af den oprindelige Schengen-aftale og -konvention;
- T. der henviser til, at Prüm-konventionen delvist er blevet indarbejdet i EU retlige rammer;
- U. der henviser til, at aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken blev integreret i traktaterne med Amsterdam-traktaten uden mulighed for fravalg;
- V. der henviser til, at traktaterne indeholder forskellige muligheder for at gøre fremskridt inden for og social- og arbejdsmarkedspolitikken, hvis potentiale ikke er blevet udnyttet fuldt ud, særlig i artikel 9, 151 og 153 i TEUF, men også mere generelt i artikel 329 i TEUF; der henviser til, at det således vil være muligt at opnå større social konvergens uden traktatændringer, og uden at det berører nærhedsprincippet;
- W. der henviser til, at den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) og traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union ("finanspagten") blev indgået på mellemstatsligt niveau uden for rammerne af traktaterne;
- X. der henviser til, at den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF) og ESM er aftaler i henhold til folkeretten mellem de medlemsstater, der har euroen som valuta;
- Y. der henviser til, at der i overensstemmelse med EU-traktaten og TEUF skal foretages det fornødne for at indarbejde indholdet af traktaten om stabilitet, samordning og styring (TSSS), som blev indgået i henhold til folkeretten af samtlige medlemsstater med undtagelse af Det Forenede Kongerige og Den Tjekkiske Republik, i Unionens retlige rammer senest fem år efter dens ikrafttrædelse på grundlag af en vurdering af erfaringerne med gennemførelsen af den;
- Z. der henviser til, at europlus-pagten, Europa 2020-strategien og vækst- og beskæftigelsespagten bør integreres i EU-lovgivningen og bane vejen for indførelse af en konvergenskodeks for medlemsstaternes økonomier;
- AA. der henviser til, at internationale aftaler uden for EU's retlige rammer, som har til formål at gennemføre traktaternes målsætninger, er blevet anvendt som en absolut sidste udvej for en differentieret integration, hvilket indebærer en forpligtelse til at integrere indholdet af den pågældende internationale traktat i traktaterne;
- AB. der henviser til, at oprettelsen af ØMU'en var et kvalitativt fremskridt i integrationen, idet den repræsenterede en forvaltningsmodel med flere niveauer, som har indflydelse

på både institutioner og procedurer;

- AC. der henviser til, at én medlemsstat har en permanent fravalgsmulighed i forbindelse med euroen (protokol nr. 15), og at en anden medlemsstat har grundlovsmæssig undtagelse (protokol nr. 16);
- AD. der henviser til det pengepolitiske område, hvor bestemmelserne for ECB fastsætter en differentiering i den institutionelle struktur med Styrelsesrådet som det vigtigste beslutningsorgan kun bestående af medlemsstater, der har euroen som valuta, og med Det Generelle Råd, som associerer medlemsstaterne uden for eurozonen, samt i den finansielle struktur med alle medlemsstaternes nationale centralbanker som bidragsydere til ECB's kapital (artikel 28, stk. 1, i statuten for ECB), mens det dog kun er de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, som betaler deres tegnede andel af ECB's kapital (artikel 48, stk. 1, i statuten for ECB);
- AE. der henviser til, at artikel 127, stk. 6, i TEUF giver Rådet beføjelse til at overdrage særlige opgaver til ECB vedrørende tilsyn med kreditinstitutioner og andre finansielle institutioner med undtagelse af forsikringsselskaber og har været anvendt som retsgrundlag for en forordning, som etablerer den fælles tilsynsmekanisme for euroområdet, og som skaber mulighed for en frivillig deltagelse af medlemsstater uden for eurozonen ved at etablere et tæt samarbejde med ECB;
- AF. der henviser til, at artikel 139 i TEUF fritager medlemsstater med dispensation fra at anvende specifikke traktatbestemmelser og fratager dem stemmeretten i forbindelse hermed;
- AG. der henviser til, at artikel 136 og 138 i TEUF indeholder særlige bestemmelser om vedtagelse af foranstaltninger, der gælder for medlemsstater, der har euroen som valuta, idet stemmeretten i Rådet er begrænset til repræsentanterne for disse medlemsstater, mens der foretages afstemning i hele Europa-Parlamentet, hvis en sådan afstemning er påkrævet;
- AH. der henviser til, at artikel 136 i TEUF allerede er blevet anvendt sammen med artikel 121, stk. 6, til vedtagelse af forordninger;
- AI. der henviser til, at der inden for forskning, teknologisk udvikling og rummet i henhold til artikel 184 i TEUF gives mulighed for programmer, der supplerer det flerårige rammeprogram, som eventuelt kun involverer en undergruppe af medlemsstater, der sikrer finansieringen, med forbehold af eventuel deltagelse fra Unionens side, men som vedtages i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure med medvirken af hele Rådet og hele Europa-Parlamentet med forbehold af samtykke fra de medlemsstater, der er omfattet af disse supplerende programmer;
- AJ. der henviser til, at princippet om budgettets enhed i henhold til artikel 21 i Rådets forordning nr. 966/2012 ikke forhindrer, at en gruppe medlemsstater afsætter et finansielt bidrag til EU-budgettet eller en specifik indtægt til en specifik udgiftspost, hvilket allerede er tilfældet for f.eks. for højfluxreaktoren i henhold til beslutning 2012/709/Euratom;

- AK. der henviser til, at artikel 137 i TEUF og protokol 14 opretter Eurogruppen som et uformelt organ;
- AL. der henviser til, at en velfungerende ØMU forudsætter en fuldstændig og hurtig gennemførelse af de foranstaltninger, der blev vedtaget inden for rammerne af styrket økonomisk styring, herunder den forstærkede stabilitets- og vækstpagt og det europæiske semester suppleret med vækstfremmende politikker;
- AM. der henviser til, at en mere dybtgående ØMU kræver bedre kompetencer, større finansielle ressourcer og større demokratisk ansvarlighed, og til, at etableringen af den bør ske i to trin, der i første omgang er baseret på omgående og fuld udnyttelse af mulighederne i de gældende traktater, og derefter på en traktatændring, der udarbejdes under et konvent;
- AN. der henviser til, at styringen af ØMU'en for at være effektiv, legitim og demokratisk bør baseres på Unionens institutionelle og retlige rammer;
- AO. der henviser til, at demokratisk legitimitet og ansvarlighed skal sikres på det niveau, hvor beslutningerne træffes;
- AP. der henviser til, at ØMU'en er etableret af Unionen, hvis borgere er direkte repræsenteret på EU-plan af Europa-Parlamentet;

A. PRINCIPPER

1. gentager sin opfordring til en egentlig ØMU, som vil styrke Unionens kompetencer, navnlig inden for den økonomiske politik, dens budgetkapacitet, Kommissionens rolle og demokratiske ansvarlighed og Europa-Parlamentets beføjelser;
2. er af den opfattelse, at en sådan styrket budgetkapacitet bør bygge bestemte egne indtægter (herunder en afgift på finansielle transaktioner), som inden for rammerne af EU-budgettet bør understøtte vækst og social samhørighed og afhjælpe skævheder, strukturelle divergenser og finansielle nødsituationer, som er direkte knyttet til den monetære union, uden derved at undergrave budgettets traditionelle funktioner, dvs. finansiering af fælles politikker;
3. glæder sig over Kommissionens udkast; opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt og i henhold til den fælles beslutningsprocedure, hvor dette er juridisk muligt, at forelægge forslag til retsakter til gennemførelse heraf, herunder om yderligere samordning af budgetterne, en mere dybtgående politisk samordning på skatte- og beskæftigelsesområdet samt oprettelse af egentlig finanspolitisk kapacitet for ØMU'en med henblik på at støtte gennemførelsen af de politiske valg; understreger, at nogle af disse elementer vil kræve traktatændringer;
4. mener, at der er behov for hurtige foranstaltninger inden for hver enkelt af de fire hovedelementer i rapporten "Hen imod en egentlig Økonomisk og Monetær Union" som blev forelagt af formændene Van Rompuy, Juncker, Barroso og Draghi, bl.a.:
 - a) en integreret finansiell ramme til sikring af finansiell stabilitet, navnlig i euroområdet,

og minimering af omkostningerne ved bankkrak for EU-borgerne; en sådan ramme løfter tilsynsansvaret op på EU-niveau og skaber fælles mekanismer til afvikling af banker og garanti for kundernes indskud;

- b) en integreret ramme for den økonomiske politik med tilstrækkelige mekanismer til sikring af, at der gennemføres nationale og europæiske politikker, som fremmer en bæredygtig vækst, beskæftigelsen og konkurrenceevnen, og som er forenelige med en velfungerende ØMU;
 - c) sikring af den nødvendige demokratiske legitimitet og ansvarlighed i beslutningstagningen inden for rammerne af ØMU'en på grundlag af fælles udøvelse af suverænitet i forbindelse med fælles politikker og solidaritet;
5. mener, at en bedre og mere tydelig opdeling af kompetencer og ressourcer mellem EU og medlemsstaterne kan og skal underbygges af en stærkere parlamentarisk kontrol med og ansvarlighed over for de nationale kompetencer;
 6. gentager, at styringen af en egentlig ØMU for at være virkelig legitim og demokratisk skal placeres inden for Unionens institutionelle rammer;
 7. mener, at differentiering er et nyttigt og velegnet middel til at fremme en dybere integration, da den sikrer EU's integritet og kan vise sig at være afgørende for at opnå en egentlig ØMU i Unionen;
 8. understreger, at de eksisterende differentierede integrationsprocedurer i traktaterne giver mulighed for at tage et første skridt hen imod etableringen af en egentlig ØMU, der i fuld udstrækning opfylder kravene om større demokratisk ansvarlighed, øgede finansielle ressourcer og bedre beslutningsdygtighed, og opfordrer alle institutionerne til hurtigt at arbejde videre gennem en maksimal udnyttelse af de muligheder og den fleksibilitet, som de gældende traktater indeholder, og til samtidig at forberede de nødvendige traktatændringer med henblik på at garantere retssikkerheden og den demokratiske legitimitet; gentager, at muligheden for en ny regeringsaftale bør udelukkes;
 9. understreger, at de traktatændringer, som er nødvendige for virkeliggørelse af en egentlig ØMU og etableringen af en Union af borgere og stater, kan bygge på de eksisterende instrumenter, procedurer, praksisser for og filosofien bag differentieret integration og samtidig forbedre deres effektivitet og sammenhæng, og bekræfter, at det fuldt ud vil udnytte sine beføjelser til at forelægge Rådet forslag til ændring af traktaterne, der efterfølgende skal behandles af et konvent, med henblik på at færdiggøre udformningen af en egentlig ØMU;
 10. minder om, at debatten om det flerlagede forvaltningssystem (multi-tier governance) ikke omfatter flerniveaustyring (multi-level governance), der vedrører magtbalancen og medvirken af nationale, regionale og lokale myndigheder
 11. understreger, at differentiering for at kunne opfylde sigtet med det, nemlig at fremme integration, sikre EU's enhed og garantere grundlæggende respekt af lighedsprincippet, skal forblive åben for alle og sigte mod i sidste ende at inddrage alle medlemsstater;

12. understreger, at der er nødvendigt at sikre en balance mellem beskæftigelsespolitik og økonomisk politik i henhold til artikel 121 og artikel 148 i TEUF, hvis der skal opnås en positiv udvikling i EU;

B. PROCEDURER

13. mener, at differentieringen om muligt helst bør finde sted inden for en retsakt, der er rettet mod alle medlemsstaterne, ved hjælp af undtagelser og beskyttelsesklausuler i stedet for på forhånd at udelukke visse medlemsstater fra retsaktens territoriale anvendelsesområde; understreger dog, at et stort antal undtagelser og sikkerhedsklausuler undergraver EU's enhed og konsekvensen i og effektiviteten af EU-retten;
14. mener, at samordningen af den økonomiske politik, beskæftigelsespolitikken og socialpolitikken henhører under delt kompetence, som ifølge artikel 4, stk. 1, i TEUF omfatter alle områder, som ikke er indeholdt i den udtømmende liste over enekompetencer eller understøttende kompetencer;
15. mener derfor, at de særlige kendetegn ved de foranstaltninger, som vedtages i henhold til artikel 136 i TEUF, ikke blot indebærer, at disse foranstaltninger er specifikke for de medlemsstater, der har euroen som valuta, men også medfører, at de kan være bindende i et større område, og at artikel 136 i TEUF giver Rådet mulighed for efter indstilling fra Kommissionen og med tilslutning alene fra de medlemsstater, der har euroen som valuta, at vedtage bindende økonomisk-politiske retningslinjer for landene i euroområdet inden for rammerne af det europæiske semester;
16. understreger, at der, såfremt nogle medlemsstater ikke ønsker at deltage i vedtagelsen af en retsakt på områder, hvor Unionens ikke har enekompetence, bør etableres et forstærket samarbejde i overensstemmelse med den relevante bestemmelse i traktaten i stedet for indgåelse af internationale aftaler uden for EU-retten;
17. mener, at artikel 352 i TEUF, som giver Rådet beføjelse til at vedtage passende bestemmelser for at nå et af målene i traktaterne, såfremt disse ikke indeholder fornøden hjemmel hertil, kan anvendes sammen med artikel 20 i TEU og dermed give mulighed for at aktivere fleksibilitetsklausulen, såfremt der ikke kan opnås enstemmighed i Rådet gennem mekanismen for forstærket samarbejde;
18. opfordrer medlemsstaterne til at udvide princippet om forstærket samarbejde til social- og beskæftigelsespolitikken i situationer, hvor divergerende politiske opfattelser mellem medlemsstaterne indbyrdes forhindrer nødvendige fremskridt;
19. mener, at det er nødvendigt at inddrage udgifter, der følger af gennemførelsen af et forstærket samarbejde, i EU's budget som andre indtægter eller som specifikke egne indtægter for at sikre overholdelse af principperne i EU's budgetlovgivning og beskytte Europa-Parlamentets centrale position som budgetmyndighed;
20. opfordrer til systematisk at anvende artikel 333, stk. 2, i TEUF, når der etableres et forstærket samarbejde inden for et område, hvor Unionens ikke har enekompetence, og som indebærer en særlig lovgivningsprocedure, og opfordrer Rådet til enstemmigt at

vedtage en beslutning blandt de deltagende medlemsstater, hvori det fastlægges, at de under det forstærkede samarbejde agter at handle i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure;

21. opfordrer til, hvor det er muligt, systematisk at anvende passerellebestemmelsen i artikel 48, stk. 7, i TEU i forbindelse med andre procedurer end det forstærkede samarbejde for at styrke den demokratiske legitimitet og effektiviteten af forvaltningen af ØMU'en;
22. mener, at muligheden for at indgå bindende interinstitutionelle aftaler bør udnyttes fuldt ud, når det ikke er muligt at anvende passerellebestemmelsen, som f.eks. i forbindelse med vedtagelsen af retningslinjerne for den økonomiske politik og beskæftigelsespolitikken eller den årlige vækstundersøgelse;
23. minder om, at formålet med artikel 48 i TEU ligeledes er at garantere den demokratiske legitimitet af enhver traktatændring som følge af kravet om obligatorisk inddragelse af Europa-Parlamentet i ændringsproceduren og af de nationale parlamenter i den efterfølgende ratificeringsprocedure;
24. er uenig i begrebet "kontraktuelle ordninger" og opfordrer til, at der findes en bedre måde, hvorpå de midler, der er gjort tilgængelige under konkurrenceevne- og konvergensinstrumentet, formelt kan knyttes til strukturreformerne, og gentager, at Unionens manglende kompetencer og beføjelser kan afhjælpes ved at anvende de behørigte procedurer i traktaterne eller i mangel af et behørigt retsgrundlag ved at ændre traktaterne;

C. DEMOKRATI OG INSTITUTIONER

25. minder om, at ØMU'en i henhold til artikel 3, stk. 4, i TEU er oprettet af Unionen, og dens funktionsmåde skal bygge på det repræsentative demokrati;
26. understreger, at Europa-Parlamentet er den eneste institution, hvor borgerne er direkte repræsenteret på unionsplan, at det er ØMU'ens parlamentariske organ, og at det er vigtigt at inddrage det på hensigtsmæssig vis for at sikre ØMU'ens demokratiske legitimitet og funktionsmåde, da det er en forudsætning for ethvert yderligere skridt i retning af en bankunion, en finanspolitisk union og en økonomisk union;
27. understreger, at behørig legitimitet og ansvarlighed skal sikres på nationalt plan og på EU-plan af henholdsvis de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet; minder om det princip, der er nedfældet i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i december 2012, om, at det generelle mål gennem hele processen forbliver "at sikre demokratisk legitimitet og ansvarlighed på det plan, hvor beslutningerne træffes og gennemføres";
28. beklager derfor den manglende parlamentariske kontrol af trojkaen, EFSF og ESM;
29. mener, at enhver formel differentiering af parlamentariske rettigheder på grundlag af Europa-Parlamentets medlemmers oprindelse udgør en forskelsbehandling på grund af nationalitet, der forbydes som et grundlæggende princip i EU og krænker princippet om lighed mellem Unionens borgere som fastlagt i artikel 9 i TEU;

30. mener, at den asymmetri, som skyldes inddragelse af på den ene side repræsentanter fra de medlemsstater, som har euroen som valuta, i Rådet (eller repræsentanter fra de deltagende lande), og på den anden side Europa-Parlamentet og Kommissionen, som repræsenterer alle Unionens borgere og varetager Unionens generelle interesser, i forbindelse med foranstaltninger, der vedtages i overensstemmelse med artikel 136 i TEUF, eller i forbindelse med etableringen af et forstærket samarbejde, i fuldt udstrækning er i overensstemmelse med principperne om differentiering og ikke mindsker, men tværtimod øger legitimiteten af disse foranstaltninger;
31. understreger, at Europa-Parlamentets forretningsorden giver tilstrækkeligt råderum til at organisere specifikke former for differentiering på grundlag af politiske aftaler i og blandt politiske grupper med det formål at sikre en hensigtsmæssig kontrol med ØMU'en, og opfordrer til, at der nedsættes et underudvalg til at varetage en sådan kontrol og styrke sammenhængen i Parlamentets behandling af ØMU'en;
32. mener, at det er vigtigt at uddybe samarbejdet med de nationale parlamenter på grundlag af artikel 9 i protokol nr. 1 til traktaterne, og glæder sig over aftalen om etableringen af en interparlamentarisk konference med henblik på at drøfte budgetmæssige og økonomiske politikker; understreger imidlertid, at et sådant samarbejde ikke bør opfattes, som om der er oprettet et nyt blandet parlamentarisk organ, der både ville være ineffektivt og ulovligt set fra en demokratisk og forfatningsmæssig synsvinkel, og understreger, at der ikke er noget alternativ til en formel styrkelse af Parlamentets fulde legitimitet som parlamentarisk organ på unionsplan med henblik på at styrke den demokratiske forvaltning af ØMU'en
33. understreger, at eurotopmødet og Eurogruppen er uformelle forhandlingsorganer og ikke beslutningstagende institutioner i forbindelse med forvaltningen af Den Økonomiske og Monetære Union;
34. understreger Kommissionens centrale rolle i forbindelse med forvaltningen af ØMU'en, hvilket også bekræftes af finanspagten og ESM-traktaten, idet den garanterer EU-traktaternes retsorden og varetager EU's fælles interesse som helhed;

D. DIFFERENTIERET INTEGRATION INDEN FOR RAMMERNE AF DE GÆLDENDE TRAKTATER: PÅ VEJ MOD EN EGENTLIG ØMU

35. er af den opfattelse, at fællesskabsmetoden bør anvendes i forbindelse med alle foranstaltninger til styrkelse af ØMU'en; minder om artikel 16 i traktaten om stabilitet, samordning og styring, som bestemmer, at der senest fem år efter datoen for traktatens ikrafttrædelse, på grundlag af en vurdering af erfaringerne med dens gennemførelse, skal tages de nødvendige skridt til at indarbejde traktatens indhold i Den Europæiske Unions retlige rammer i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
36. understreger, at de medlemsstater, som har euroen som valuta, og dem, som har besluttet at indføre den, skal fordoble deres indsats for at styrke stabiliteten og overholdelsen af traktaterne og for at forbedre konkurrenceevnen, effektiviteten, åbenheden og den demokratiske ansvarlighed; minder om, at euroen er Den Europæiske Unions valuta, og at alle medlemsstater undtagen de medlemsstater, for hvem der

gælder en undtagelse, forventes at indføre euroen på et vist tidspunkt;

37. henviser til, at de nationale regeringer og EU-institutionerne for at afhjælpe krisen og som reaktion på strukturelle mangler i ØMU'ens opbygning har gennemført en lang række foranstaltninger for at sikre den finansielle stabilitet og forbedre den økonomiske styring; bemærker, at disse beslutninger, såsom visse bestemmelser i "sixpack'en" og oprettelsen af ESM, kun vedrører eurolandene;
38. glæder sig over oprettelsen af en fælles tilsynsmekanisme, der omfatter euroområdet og er åben for alle andre EU-medlemsstater; understreger, at oprettelsen af en fælles bankafviklingsmekanisme er et nødvendigt skridt i oprettelsen af en egentlig bankunion; mener, at den foreslåede "bankunion" for at afhjælpe de iboende strukturelle mangler ved ØMU'en og effektivt fjerne den udbredte moralske hasard bør baseres på den tidligere reform af Unionens sektor for finansielle tjenesteydelser samt den styrkede økonomiske styring, navnlig i euroområdet, og de nye budgetrammer for det europæiske semester for at sikre den europæiske banksektor større modstandskraft og konkurrenceevne, skabe større tillid til sektoren samt give den øgede kapitalreserver for at hindre, at medlemsstaternes offentlige budgetter skal afholde udgifterne til redningspakker for bankerne i fremtiden;
39. er meget bekymret over forsinkelserne i oprettelsen af bankunionen og indførelsen af de praktiske betingelser for ESM's direkte rekapitalisering af banker; er især foruroliget over den igangværende fragmentering af EU's banksystem; understreger, at en robust og ambitiøs bankunion er et nøgleelement i en mere udbygget og egentlig ØMU og udgør et centralt politisk mål, som Parlamentet har insisteret på i over tre år, navnlig siden vedtagelsen af beslutningen om forordningen om Den Europæiske Banktilsynsmyndighed
40. mener, at bestemmelsen om forordningen om en fælles tilsynsmekanisme, som kræver Europa-Parlamentets samtykke til at udpege formanden og næstformanden for tilsynsrådet, er en vigtig præcedens for en styrkelse af Europa-Parlamentets rolle i en forvaltning af ØMU'en, som er baseret på differentiering;
41. tilslutter sig de nye solidaritetsinstrumenter, som f.eks. instrumentet for konvergens og konkurrenceevne; mener, at instrumentet for konvergens og konkurrenceevne kan fremme ejerskabet og virkningerne af økonomisk politik; understreger, at sådanne instrumenter skal udfærdiges således, at enhver form for retsusikkerhed og uddybning af Unionens demokratiske underskud undgås;
42. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med det europæiske semester at forelægge et forslag om indførelse af en konvergenskodeks på grundlag af Europa 2020-strategien og med en stærk social søjle; kræver, at det i de nationale gennemførelsesprogrammer sikres, at konvergenskodeksen gennemføres i alle medlemsstater og understøttes af en mekanisme, som bygger på incitamenter;
43. understreger, at en mekanisme, som bygger på incitamenter, vil styrke den bindende karakter af samordningen af de økonomiske politikker;
44. påpeger, at etableringen af en håndhævelsesmekanisme, som bygger på incitamenter,

med sigte på at øge solidariteten, samhørigheden og konkurrenceevnen skal gå hånd i hånd med yderligere foranstaltninger til samordning af den økonomiske politik, som det fremgår af Kommissionens erklæring i forbindelse med "twopack'en", for at efterleve princippet om, at "skridt hen imod mere ansvar og økonomisk disciplin skal kombineres med større solidaritet";

45. understreger, at mekanismerne for forudgående samordning samt instrumenter for konvergens- og konkurrenceevne bør finde anvendelse på alle medlemsstater, der har indført euroen som valuta, med mulighed for at andre medlemsstater kan tilslutte sig permanent; opfordrer Kommissionen til i kommende forslag til retsakter at sørge for en sådan obligatorisk validering i de nationale parlamenter og til at sikre større inddragelse af arbejdsmarkedets parter i den økonomiske samordning;
46. mener, at ethvert forslag til et nyt instrument for konvergens og konkurrenceevne bør være baseret på konditionalitet, solidaritet og konvergens; mener, at et sådant instrument først bør indføres, efter at der er foretaget en identificering af sociale skævheder og behov for omfattende langsigtede og bæredygtige vækstfremmende strukturreformer på grundlag af en vurdering af sammenhængen mellem konvergenskodeksen og de nationale gennemførelsesplaner med behørig formel inddragelse af Europa-Parlamentet, Rådet og de nationale parlamenter;
47. understreger, at det nye instrument for konvergens og konkurrenceevne, der skal etableres, bør finde anvendelse på alle medlemsstater i euroområdet og være åbent for alle Unionens medlemsstater, idet der skal tages højde for den større indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaterne i euroområdet; er af den opfattelse, at de medlemsstater, der deltager i programmet, bør have lov til at deltage på frivillig basis;
48. mener, at instrumentet for konvergens og konkurrenceevne bør være et middel til at opnå øget budgetkapacitet og være rettet mod betinget støtte til strukturreformer med sigte på at styrke konkurrenceevnen, væksten og den sociale samhørighed, sikre en tættere samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske resultater samt tackle skævheder og strukturelle forskelle; betragter sådanne instrumenter som byggesten i opbygningen af reel finanspolitisk kapacitet;
49. anser oprettelsen af dette instrument for at være første skridt hen imod en stærkere finanspolitisk kapacitet for ØMU'en og understreger, at konkurrenceevne- og konvergensinstrumentets finansielle ressourcer skal være en integreret del af EU's budget, men uden for den flerårige finansielle rammes lofter, for at overholde EU's traktater og lovgivning og sikre, at Europa-Parlamentet inddrages fuldt ud som budgetmyndighed, bl.a. ved at tillade enkeltvis vedtagelse af de pågældende budgetbevillinger;
50. opfordrer til inddragelse af ny egen indtægt, som finansieres af bidrag fra de medlemsstater, som deltager i konkurrenceevne- og konvergensinstrumentet, i henhold til en ændret afgørelse om egne indtægter, og ved at tildele indtægterne fra denne nye egen indtægt til udgifterne til konkurrenceevne- og konvergensinstrumentet, og opfordrer til en ændring af afgørelserne om egne indtægter eller, såfremt dette ikke er muligt, til at anvende indtægterne fra afgiften på finansielle transaktioner som andre

indtægter for at kompensere for sådanne direkte bidrag;

51. fastholder, at Parlamentets formand bør fremlægge Parlamentets synspunkter vedrørende den årlige vækstundersøgelse på Det Europæiske Råds forårsmøde; er af den opfattelse, at der bør forhandles en interinstitutionel aftale på plads med henblik på at inddrage Parlamentet i godkendelsen af den årlige vækstundersøgelse og af retningslinjerne for den økonomiske politik og beskæftigelsespolitikken;
52. gentager sin opfordring til en styrkelse af ØMU'ens sociale dimension gennem en social pagt og opbygning af en social sølje og samtidig bekræfte, at beskæftigelses- og socialpolitik er EU-politik;
53. gentager, at der i henhold til traktaterne skal tages hensyn til fremme af høj beskæftigelse og sikres en tilstrækkelig social beskyttelse i forbindelse med fastlæggelsen og gennemførelsen af Unionens politikker og virksomhed; opfordrer til fastsættelse af beskæftigelsesmæssige og sociale benchmarks, som skal supplere de finanspolitiske og makroøkonomiske indikatorer, og udarbejdelse af statusrapporter om strukturreformer med det formål at sikre et passende og effektivt niveau af sociale investeringer og dermed holdbarheden af en social Europæisk Union på lang sigt
54. minder om, at "den finanspolitiske aftale" bør integreres i EU-lovgivningen senest om fem år på grundlag af en vurdering af erfaringerne med dens gennemførelse, som fastsat i artikel 16 i traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union;
55. mener, at der bør ske en gradvis overførsel af overskydende gæld til gældsindfrielsesfonden, i overensstemmelse med forslaget fra det tyske råd af økonomiske eksperter, som går ud på midlertidigt at oprette en fond, der vil få overført al den gæld over 60 %, som de medlemsstater, der opfylder visse betingelser, har optaget, og at gælden vil skulle indfries i løbet af en periode på omkring 25 år, hvorved der vil kunne skabes en fond, som sammen med håndhævelsen af alle eksisterende mekanismer vil kunne hjælpe med at holde medlemsstaternes gæld på under 60 % i fremtiden
56. glæder sig over, at Kommissionen den 2. juli 2013 i overensstemmelse med aftalerne i "two-pack'en" har nedsat en ekspertgruppe under ledelse af Gertrude Trumpel-Gugerell, som har til opgave at foretage en grundig vurdering af de vigtigste aspekter af en potentiel gældsindfrielsesfond og eurogældsbeviser, herunder eventuelle lovbestemmelser, den finansielle struktur og de supplerende budgetrammer; agter at tage stilling til disse spørgsmål, når ekspertgruppen har fremlagt sin rapport;
57. mener, at harmoniseringen af grundlaget for den direkte beskatning i henhold til artikel 115 i TEUF og de indirekte skatter og afgifter i henhold til artikel 113 i TEUF er et vigtigt skridt i retning af at oprette en egentlig økonomisk union, så der kan etableres et forstærket samarbejde, hvis den krævede enstemmighed i Rådet ikke kan opnås;
58. mener, at de foranstaltninger, der træffes af EFSF/ESM og eventuelle fremtidige strukturer af lignende karakter, bør være underlagt regelmæssig demokratiske kontrol og tilsyn fra Europa-Parlamentets side; mener, at ESM bør fuldstændig indarbejdes i

den gældende fællesskabsret;

59. påpeger, at nogle medlemsstaters økonomiske politik fastsættes af trojkaen til gengæld for nødvendige finansieringsmidler til at holde landenes økonomi oven vande og give dem mulighed for at få fornyet adgang til kapitalmarkederne; tilføjer, at dette imidlertid ikke ændrer ved, at de skal holdes behørigt ansvarlige; er af den mening, at Kommissionen regelmæssigt bør aflægge beretning på trojkaens vegne over for Europa-Parlamentet; minder om, at EU's deltagelse i "trojkasystemet" bør underkastes Parlamentets demokratiske kontrol og ansvarlighedsbestemmelserne;
60. gentager sit ofte fremsatte krav om, at den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) integreres i den gældende fællesskabsret, således at den kan forvaltes efter fællesskabsmetoden, og at den gøres ansvarlig over for Parlamentet; anmoder Kommissionen om at forelægge et forslag i denne henseende; minder Eurogruppen om, at Parlamentet har modtaget skriftlige forsikringer om, at ESM vil være underlagt Parlamentets kontrol;

E. DIFFERENTIERET INTEGRATION OG TRAKTATÆNDRINGER

61. mener, at en fremtidig traktatændring bør bekræfte princippet om en differentieret integration som et middel til at opnå yderligere integration uden at undergrave Unionens enhed;
62. mener, at en fremtidig traktatændring kan medføre et nyt lag af associeret medlemskab, herunder en delvis integration i specifikke EU-politiske områder som et middel til at styrke den europæiske naboskabspolitik;
63. anmoder om, at der i forbindelse med afholdelsen af et konvent i henhold til artikel 48, stk. 3, i TEU sikres fuldstændig åbenhed og gennemsigtighed, og at civilsamfundet får mulighed for at bidrage til høringerne i alle konventets faser;
64. mener, at en fremtidig traktatændring bør bekræfte, at eurotopmødet er en uformel konfiguration af Det Europæiske Råd, som det fremgår af afsnit V i traktaten om stabilitet, koordinering og styring i en Europæiske Union;
65. foreslår, at Eurogruppen gøres til en uformel konfiguration af Rådet (økonomi og finans);
66. opfordrer til, at medlemmer af Kommissionen med ansvar for økonomiske og finansielle anliggender udnævnes til finansminister og fast næstformand i Kommissionen;
67. opfordrer til, at der med begrænsede undtagelser foretages en ændring i afstemningsprocedurerne i Rådet, som kræver enstemmighed, til kvalificeret flertal, og til, at de eksisterende særlige lovgivningsprocedurer konverteres til den almindelige lovgivningsprocedure;
68. opfordrer til, at der indføres et retsgrundlag for oprettelse af EU-agenturer, som kan gennemføre specifikke udøvende funktioner og gennemførelsesfunktioner, som de får

pålagt af Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsprocedure;

69. mener, at det omvendte kvalificerede flertal ved afstemninger i finanspagten snarere er en politisk erklæring end et effektivt beslutningstagningsinstrument, og opfordrer derfor til integrering af omvendte kvalificerede flertal i traktaterne, navnlig i artikel 121, 126 og 148 i TEUF, således at Kommissionens forslag eller henstillinger kan træde i kraft, såfremt Parlamentet eller Rådet ikke gør indvendinger inden for en nærmere fastsat periode, for at sikre fuldstændig retssikkerhed;
70. støtter indførelsen af den almindelige lovgivningsprocedure i forbindelse med vedtagelse af de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker i henhold til artikel 121, stk. 2, i TEUF samt retningslinjerne for beskæftigelsen i henhold til artikel 148, stk. 2, i TEUF;
71. støtter indarbejdelsen af Parlamentets ret til at foreslå ændringer til Kommissionens forslag til henstilling, inden Kommissionen vedtager den. i beslutningsprocedurerne i artikel 121, stk. 4, i TEUF og artikel 148, stk. 4, i TEUF, idet det samtidig erkender, at den multilaterale overvågningsprocedure kræver hurtig beslutningstagning
72. opfordrer til, at Parlamentet inddrages i budgetovervågningsproceduren i henhold til artikel 126 i TEUF med ret til at ændre Kommissionens forslag til henstilling, som kan afvises af et kvalificeret flertal i Rådet, hvis Kommissionen giver en negativ udtalelse;
73. opfordrer til en ændring af artikel 136 i TEUF for at åbne op for frivillig deltagelse for de medlemsstater, som ikke har euroen som valuta, med fuld stemmeret i overensstemmelse med proceduren for forstærket samarbejde og opfordrer til ophævelse af begrænsningerne i henhold til artikel 136 i TEUF og opgradering af denne artikel til en overordnet klausul for vedtagelse af retsakter vedrørende samordning og fastlæggelse af juridisk bindende minimumsstandarder med hensyn til den økonomiske politik, beskæftigelsespolitikken og socialpolitikken;
74. opfordrer til en udvidelse af retsgrundlaget i artikel 127, stk. 6, i TEUF, så det omfatter alle finansielle institutioner, herunder forsikringsselskaber, som er etableret på det indre marked;
75. opfordrer til, at Parlamentet inddrages i udnævnelsen af formanden, næstformanden og de øvrige medlemmer af ECB's direktion i henhold til artikel 283 i TEUF ved at der stilles krav om, at Parlamentet skal godkende Rådets indstillinger;
76. opfordrer til at det næste konvent undersøger muligheden for at indføre en særlig lovgivningsprocedure, som kræver fire femtedele af stemmerne i Rådet og et flertal af Parlamentets medlemmers stemmer i henhold til artikel 312 i TEUF for at vedtage forordningen om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme;
77. opfordrer til at det næste konvent undersøger muligheden for at indføre en særlig lovgivningsprocedure, som kræver fire femtedele af stemmerne i Rådet og et flertal af Parlamentets medlemmers stemmer i henhold til artikel 311 i TEUF for at vedtage afgørelsen om de egne indtægter;

78. opfordrer det næste konvent til at skabe mulighed for et underskud på Unionens budget, som ikke må overskride en i traktaterne nærmere fastsat referenceværdi, sammen med indførelse af en hensigtsmæssig mekanisme, som kan sikre, at der undgås for store underskud på europæisk plan;
79. opfordrer det næste konvent til at undersøge muligheden for, at de medlemsstater, der har euroen som valuta, og for alle de medlemsstater, som ønsker at deltage i dette styrkede budget, stiller særlige egne indtægter til rådighed inden for rammerne af EU-budgettet;
80. mener, at bevillingerne til Unionens agenturers bør indgå som en integreret del af Unionens budget;
81. kræver, at Parlamentet skal godkende traktatændringer med et flertal på to tredjedele af dets medlemmers stemmer;
82. fastholder, at den kommende konvention bør have størst mulig demokratisk legitimitet ved også at inddrage arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og andre interesserede parter, vedtage sine beslutninger i plenum i henhold til fuldt demokratiske regler, have tilstrækkelig tid til seriøs og grundig overvejelse, arbejde i fuld åbenhed og give offentligheden adgang til alle sine møder;
83. opfordrer konventet til at undersøge muligheden for, at fremtidige traktatændringer træder i kraft i hele Unionen efter ratifikation i fire femtedele af medlemsstaterne, som repræsenterer et flertal af Unionens befolkning, i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser;
84. går ind for, at passerellebestemmelsen i artikel 48, stk. 7, i TEU udvides til traktaterne som helhed;
85. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og formanden for Det Europæiske Råd.

30.10.2013

UDTALELSE FRA ØKONOMI- OG VALUTAUDVALGET

til Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

om konstitutionelle problemer i forbindelse med forvaltning på flere niveauer i Den Europæiske Union
(2012/2078(INI))

Ordfører for udtalelse: Sylvie Goulard

FORSLAG

Økonomi- og Valutaudvalget opfordrer Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- A. der henviser til, at europluspagten, Europa 2020-strategien og vækst- og beskæftigelsespagten bør integreres i EU-lovgivningen og bane vejen for indførelse af en konvergenskodeks for medlemsstaternes økonomier;
- B. der henviser til, at en velfungerende ØMU forudsætter en fuldstændig og hurtig gennemførelse af de foranstaltninger, der blev vedtaget under rammerne for styrket økonomisk styring, herunder den forstærkede stabilitets- og vækstpagt og det europæiske semester suppleret med vækstfremmende politikker; der henviser til, at der senest fem år efter ikrafttrædelsesdatoen for traktaten om stabilitet, samordning og styring og på grundlag af en vurdering af erfaringerne med dens gennemførelse skal tages de nødvendige skridt til at indarbejde traktatens indhold i Unionens retlige rammer i overensstemmelse med TEU og TEUF;

I. ØMU – generelle principper

- 1. understreger, at de medlemsstater, der deltager i eurosamarbejdet, såvel som de, der har forpligtet sig til at indføre euroen, bør intensivere deres bestræbelser på at styrke overholdelsen af traktaten, styrke stabiliteten samt øge konkurrenceevnen, effektiviteten, gennemsigtigheden og den demokratiske ansvarlighed; minder om, at euroen er Den Europæiske Unions valuta, og at alle medlemsstater, undtagen dem, der er omfattet af en undtagelsesbestemmelse, forventes på sigt at tiltræde euroen; minder om, at Europa-Parlamentet er Den Europæiske Unions parlamentariske forsamling, det eneste konkrete udtryk for Unionens direkte demokratiske legitimitet og en garant for Unionens direkte demokratiske ansvarlighed;

2. er af den opfattelse, at fællesskabsmetoden bør anvendes på alle foranstaltninger til styrkelse af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU'en); minder om artikel 16 i traktaten om stabilitet, samordning og styring, som fastsætter, at der senest fem år efter datoen for traktatens ikrafttrædelse, på grundlag af en vurdering af erfaringerne med dens gennemførelse, skal tages de nødvendige skridt til at indarbejde traktatens indhold i Den Europæiske Unions retlige rammer i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
3. bemærker, at de nationale regeringer og EU-institutionerne for at afhjælpe krisen og som reaktion på strukturelle mangler i ØMU'ens opbygning har gennemført en lang række foranstaltninger for at sikre den finansielle stabilitet og forbedre den økonomiske styring; bemærker, at disse beslutninger, såsom visse bestemmelser i "sixpack'en" og oprettelsen af ESM, kun vedrører eurolandene; mener, at de foranstaltninger, der træffes af EFSF/ESM og eventuelle fremtidige strukturer af lignende karakter, bør underkastes Europa-Parlamentets regelmæssige demokratiske kontrol og tilsyn; mener, at ESM bør indarbejdes i den gældende fællesskabsret;
4. bemærker, at der er to medlemsstater, der har en fravalgsordning for indførelsen af euroen, og at der er to medlemsstater, der har en fravalgsordning for gennemførelsen af Schengenreglerne;
5. bemærker, at forstærket samarbejde skaber et retsgrundlag for vedtagelsen af foranstaltninger, der kun gælder for et begrænset antal medlemsstater; bemærker, at denne mekanisme allerede anvendes inden for skilsmisseret og patentret på tværs af EU-medlemsstaterne og er blevet godkendt af Parlamentet og Rådet i skattemæssig sammenhæng i forbindelse med indførelsen af en afgift på finansielle transaktioner;
6. påpeger, at nogle medlemsstaters økonomiske politikker fastsættes af trojkaen til gengæld for nødvendige finansieringsmidler til at holde landenes økonomi oven vande og give dem mulighed for at få fornyet adgang til kapitalmarkederne; tilføjer, at dette imidlertid ikke ændrer ved, at de skal holdes behørigt ansvarlige; er af den mening, at trojkaen bør gøres ansvarlig over for Europa-Parlamentet gennem regelmæssig rapportering; minder om, at EU's deltagelse i "trojkasystemet" bør underkastes Parlamentets demokratiske kontrol og stå til ansvar over for Parlamentet;
7. bemærker, at de finansielle konsolideringsbestrebelse, der er gjort for at efterleve de nye regler for økonomisk styring, bør fordeles mellem de forskellige forvaltninger på en rimelig måde og under hensyntagen til, hvilke tjenesteydelser de hver især varetager;
8. hilser Kommissionens udkast velkommen; opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt – og i henhold til den fælles beslutningsprocedure, hvor dette er retligt muligt – at forelægge forslag til retsakter til gennemførelse heraf, herunder yderligere samordning af budgetterne, en mere dybdegående politisk samordning på skatte- og beskæftigelsesområdet samt oprettelse af egentlig finanspolitisk kapacitet for ØMU'en med henblik på at støtte gennemførelsen af de politiske valg; understreger, at nogle af disse elementer vil kræve traktatændringer;
9. tilslutter sig de nye solidaritetsinstrumenter, såsom "instrumentet for konvergens og konkurrenceevne"; mener, at instrumentet for konvergens og konkurrenceevne kan

fremme ejerskabet og virkningerne af økonomisk politik; understreger, at sådanne instrumenter skal udfærdiges således, at enhver form for retsusikkerhed og en forstørrelse af Unionens demokratiske underskud undgås;

10. mener, at der er behov for hurtige foranstaltninger inden for hver enkelt af de fire byggesten i rapporten "Hen imod en egentlig Økonomisk og Monetær Union" som forelagt af formændene Van Rompuy, Juncker, Barroso og Draghi, navnlig:
 - a) en integreret finansiel ramme til sikring af finansiel stabilitet, navnlig i euroområdet, og minimering af omkostningerne ved bankkrak for EU-borgerne – en sådan ramme løfter ansvaret for overvågning op på EU-niveau og tilvejebringer fælles mekanismer til at afvikle banker og garantere kundernes indskud
 - b) en integreret ramme for økonomisk politik med tilstrækkelige mekanismer til at sikre, at der findes nationale og europæiske politikker, der fremmer bæredygtig vækst, beskæftigelse og konkurrenceevne, og som er forenelige med en velfungerende ØMU
 - c) sikring af den nødvendige demokratiske legitimitet og ansvarlighed i beslutningstagningen inden for rammerne af ØMU'en på grundlag af fælles udøvelse af suverænitæt i forbindelse med fælles politikker og solidaritet;
11. opfordrer alle institutionerne til hurtigt at gå videre gennem en maksimal udnyttelse af de muligheder og den fleksibilitet, som de eksisterende traktater indeholder, og til samtidig at forberede de nødvendige traktatændringer med henblik på at garantere retssikkerheden og den demokratiske legitimitet; gentager, at muligheden for en ny mellemstatslig aftale bør udelukkes;
12. bekræfter, at det fuldt ud vil udnytte sine beføjelser til at forelægge Rådet forslag til ændring af traktaterne, der efterfølgende skal behandles af et konvent, med henblik på at færdiggøre udformningen af en egentlig ØMU ved at styrke Unionens kompetencer, navnlig inden for økonomisk politik, og styrke Unionens egne indtægter og budgetkapacitet, Kommissionens rolle og demokratiske ansvarlighed samt Parlamentets beføjelser;
13. er af den opfattelse, at en "egentlig ØMU" ikke kan begrænses til et regelsæt, men kræver en øget budgetkapacitet baseret på konkrete egne indtægter (herunder en afgift på finansielle transaktioner), som inden for rammerne af EU-budgettet bør anvendes til at støtte vækst og social samhørighed og afhjælpe skævheder, strukturelle divergenser og finansielle nødsituationer, som er direkte knyttet til den monetære union, uden derved at undergrave budgettets traditionelle funktioner, dvs. finansiering af fælles politikker;
14. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med det europæiske semester at forelægge et forslag om indførelse af en konvergenkodeks på grundlag af Europa 2020-strategien og med en stærk social søjle; insisterer på, at nationale gennemførelsesprogrammer skal sikre, at konvergenkodeksen gennemføres i alle medlemsstater og støttes af en incitamentbaseret mekanisme;
15. gentager endnu en gang, at eventuelle yderligere initiativer til en udbygget og egentlig

ØMU, som bygger på stabilitet, bæredygtig vækst, solidaritet og demokrati, ubetinget skal fastlægges efter fællesskabsmetoden; understreger, at EU-institutionerne er forpligtet til loyalt og gensidigt samarbejde; minder Det Europæiske Råd om, at det i henhold til traktaterne ikke har initiativret på det lovgivningsmæssige område, og at det skal ophøre med at give Kommissionen instruktioner om form og/eller indhold af fremtidige lovgivningsinitiativer og omgå Kommissionens koordinerende, gennemførende og styrende rolle som fastsat i traktaterne;

16. advarer i denne forbindelse Det Europæiske Råd mod at gribe unødigt ind i den europæiske semesterproces og opfordrer det til at sikre, at de aftalte procedurer bliver fulgt;
17. gentager, at det ikke kan acceptere yderligere mellemstatslige elementer i forbindelse med ØMU'en, og at det vil træffe alle nødvendige og passende foranstaltninger inden for rammerne af sine beføjelser, hvis sådanne advarsler negligeres; minder om, at "finanspagten" inden for højst fem år bør integreres i EU-lovgivningen på grundlag af en vurdering af erfaringerne med dens gennemførelse, som fastsat i artikel 16 i traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union;
18. er af den opfattelse, at Rådet i medfør af de eksisterende traktater og i henhold til artikel 136 i TEUF – på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og med støtte alene fra de medlemsstater, der har euroen som valuta – kan vedtage bindende økonomisk-politiske retningslinjer for landene i euroområdet inden for rammerne af det europæiske semester; understreger, at en tilskyndelsesmekanisme vil styrke den bindende karakter af samordningen af de økonomiske politikker; anmoder om en interinstitutionel aftale om inddragelse af Parlamentet i udarbejdelsen og godkendelsen af den årlige vækstundersøgelse og af retningslinjerne for økonomisk politik og beskæftigelsespolitik;
19. gentager sit ofte fremsatte krav om, at den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) integreres i den gældende fællesskabsret, således at den kan forvaltes efter fællesskabsmetoden, og at den gøres ansvarlig over for Parlamentet; anmoder Kommissionen om at forelægge et forslag i denne henseende; minder Eurogruppen om, at Parlamentet har modtaget skriftlige forsikringer om, at ESM vil være underlagt Parlamentets kontrol;
20. fastholder, at Parlamentets formand bør fremlægge Parlamentets synspunkter vedrørende den årlige vækstundersøgelse på Det Europæiske Råds forårsmøde; er af den opfattelse, at en interinstitutionel aftale bør forhandles på plads med henblik på at inddrage Parlamentet i godkendelsen af den årlige vækstundersøgelse og af retningslinjerne for økonomisk politik og beskæftigelsespolitik;

II. Bankunion

21. glæder sig over oprettelsen af en fælles tilsynsmekanisme, der omfatter euroområdet og er åben for alle andre EU-medlemsstater; understreger, at oprettelsen af en fælles bankafviklingsmekanisme er et nødvendigt skridt i oprettelsen af en egentlig bankunion; mener, at den foreslåede "bankunion" for at afhjælpe de iboende strukturelle mangler ved ØMU'en og effektivt fjerne den udbredte moralske hasard bør baseres på den tidligere reform af Unionens sektor for finansielle tjenesteydelser samt den styrkede økonomiske

styring, navnlig i euroområdet, og de nye budgetrammer for det europæiske semester for at sikre den europæiske banksektor større modstandskraft og konkurrenceevne, skabe større tillid til sektoren samt give den øgede kapitalreserver for at hindre, at medlemsstaternes offentlige budgetter skal afholde udgifterne til redningspakker for bankerne i fremtiden;

22. er meget bekymret over forsinkelserne i forbindelse med oprettelsen af bankunionen og de praktiske modaliteter for ESM's direkte rekapitalisering af banker; er især foruroliget over den igangværende fragmentering af EU's banksystem; understreger, at en robust og ambitiøs bankunion er et nøgleelement i en mere udbygget og egentlig ØMU og udgør en central politik, som Parlamentet har insisteret på i over tre år, navnlig siden vedtagelsen af sin holdning til forordningen om Den Europæiske Banktilsynsmyndighed;

III. EU's budget og ØMU'ens finanspolitiske kapacitet

23. mener, at arbejdet med egne indtægter bør fremskyndes, og at det samme gælder for arbejdet med arbejdskraftens mobilitet, det indre marked for tjenesteydelser, navnlig det digitale indre marked, og et budget for euroområdet, således at der kan skabes et optimalt valutaområde under hensyntagen til alle retlige begrænsninger;

IV. Ansvarlighed i forbindelse med ØMU'en

24. understreger, at Unionen i henhold til artikel 3, stk. 4, i TEU "opretter en økonomisk og monetær union, der har euroen som valuta", og at der i protokol nr. 14 om Eurogruppen henvises til "nødvendigheden af at fastlægge særlige bestemmelser med henblik på en styrket dialog mellem de medlemsstater, der har euroen som valuta, indtil euroen bliver valutaen i alle Unionens medlemsstater"; påpeger, at der, såfremt denne formodede midlertidige situation varer ved, internt i Parlamentet skal tages stilling til en passende ansvarlighedsmekanisme for det nuværende euroområde og de medlemsstater, der har forpligtet sig til at deltage heri;
25. mener, at en væsentlig forbedring af den demokratiske legitimitet og ansvarlighed på EU-niveau for så vidt angår styring af ØMU'en gennem en større rolle til Parlamentet er en absolut nødvendighed og en forudsætning for ethvert yderligere skridt hen imod en bankunion, en finanspolitisk union og en økonomisk union;
26. bekræfter, at det agter at intensivere samarbejdet med de nationale parlamenter på grundlag af protokol nr. 1, men understreger samtidig, at et sådant samarbejde ikke bør opfattes, som om der er oprettet et nyt blandet parlamentarisk organ, der både ville være ineffektivt og ulovligt set fra en demokratisk og forfatningsmæssig synsvinkel; understreger, at Parlamentet har fuld legitimitet som parlamentarisk organ på EU-niveau for så vidt angår en forstærket og demokratisk styring af ØMU'en;

V. Den sociale søjle

27. mener, at samordningen og overvågningen af budgetdisciplinen i de medlemsstater, der har euroen som valuta, i henhold til de eksisterende traktater kan gøres bindende og underkastes kontrol fra Den Europæiske Unions Domstols side alene på grundlag af artikel 136 i TEUF sammenholdt med artikel 121, stk. 6, men at dette skridt, set fra en

forfatningsmæssig synsvinkel, kun bør overvejes, hvis det i betydeligt omfang vil styrke Parlamentets rolle for så vidt angår den nærmere gennemførelse af artikel 121, stk. 3 og 4, i TEUF og med henblik på at gennemføre og implementere den multilaterale overvågningsprocedure med delegerede retsakter baseret på artikel 290 i TEUF; minder om, at fremme af høj beskæftigelse og sikring af tilstrækkelig social beskyttelse i henhold til traktaterne skal tages i betragtning, når Unionens politikker og aktiviteter fastlægges og gennemføres, navnlig ved at indføre et nyt sæt retningslinjer for medlemsstaterne, der skal bygge på eksisterende strategier og indeholde sociale og økonomiske benchmarks med minimumstandarder, som skal anvendes på de vigtigste søjler i deres økonomi;

28. mener, at budgetdisciplin i euroområdet ikke kun bør måles ved hjælp af finanspolitiske og makroøkonomiske benchmarks, men at dette på lige fod bør suppleres med benchmarks for beskæftigelse og sociale forhold samt med statusrapporter om strukturreformer for at sikre et passende og effektivt niveau af sociale investeringer og dermed holdbarheden af en social Europæisk Union på lang sigt;

VI. Instrumentet for konvergens og konkurrenceevne

29. påpeger, at etableringen af en incitamentsbaseret håndhævelsesmekanisme med sigte på at øge solidariteten, samhørigheden og konkurrenceevnen skal gå hånd i hånd med yderligere foranstaltninger til samordning af den økonomiske politik, som det fremgår af Kommissionens erklæring i forbindelse med "twopack'en", således at man efterlever princippet om, at "skridt hen imod mere ansvar og økonomisk disciplin skal kombineres med større solidaritet";
30. gentager på ny, at forvaltningen i EU ikke må gribe ind i Europa-Parlamentets og de nationale parlaments beføjelser, navnlig når der forudses overdragelse af suveræniteten; understreger, at ordentlig legitimitet og ansvarlighed kræver demokratiske beslutninger og skal sikres på nationalt plan og på EU-plan af henholdsvis de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet; minder om det princip, der er fastlagt i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i december 2012, om, at det generelle mål gennem hele processen forbliver "at sikre demokratisk legitimitet og ansvarlighed på det plan, hvor beslutningerne træffes og gennemføres"; understreger, at mekanismerne for forudgående samordning samt instrumenter for konvergens- og konkurrenceevne bør finde anvendelse på alle medlemsstater, der har indført euroen som valuta, med mulighed for at andre medlemsstater kan tilslutte sig permanent; opfordrer Kommissionen til i kommende forslag til retsakter at sørge for en sådan obligatorisk validering i de nationale parlamenter og til at sikre større inddragelse af arbejdsmarkedets parter i den økonomiske samordning;
31. mener, at ethvert forslag til et nyt instrument for konvergens og konkurrenceevne bør være baseret på konditionalitet, solidaritet og konvergens; mener, at et sådant instrument først bør indføres, efter at sociale ubalancer og behovet for større langsigtede og bæredygtige væksthæmmende strukturreformer er blevet fastlagt på grundlag af en vurdering af overensstemmelsen mellem konvergenskodeksen og de nationale gennemførelsesplaner, under behørig formel inddragelse af Europa-Parlamentet, Rådet og de nationale parlamenter;
32. understreger, at det nye instrument for konvergens og konkurrenceevne, der skal oprettes,

bør finde anvendelse på alle medlemsstater i euroområdet og være åbent for alle Unionens medlemsstater, idet der tages højde for den større indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaterne i euroområdet; er af den opfattelse, at de medlemsstater, der deltager i programmet, bør have lov til at deltage på frivillig basis;

33. mener, at instrumentet for konvergens og konkurrenceevne bør være et middel til at opnå øget budgetkapacitet og være rettet mod betinget støtte til strukturreformer med sigte på at styrke konkurrenceevnen, væksten og den sociale samhørighed, sikre en tættere samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske resultater samt tackle ubalancer og strukturelle divergenser; betragter sådanne instrumenter som byggesten i opbygningen af reel finanspolitisk kapacitet;

VII. Gældsindfrielsesfond og eurogældsbeviser

34. mener, at der bør ske en gradvis overførsel af overskydende gæld til gældsindfrielsesfonden, baseret på forslaget fra det tyske råd af økonomiske eksperter, som forudser en midlertidig oprettelse af en fond, der vil få overført al den gæld over 60 %, som de medlemsstater, der opfylder visse betingelser, har optaget, og at gælden vil skulle indfries i løbet af en periode på omkring 25 år, hvorved der vil kunne skabes en fond, som sammen med håndhævelsen af alle eksisterende mekanismer vil kunne hjælpe med at holde medlemsstaternes gæld på under 60 % i fremtiden;
35. glæder sig over, at Kommissionen den 2. juli 2013 i overensstemmelse med aftalerne i "two-pack'en" har nedsat en ekspertgruppe under ledelse af Gertrude Trumpel-Gugerell, som har til opgave at foretage en grundig vurdering af de vigtigste aspekter af en potentiel gældsindfrielsesfond og eurogældsbeviser, herunder eventuelle lovbestemmelser, den finansielle struktur og de supplerende budgettrammer; agter at tage stilling til disse spørgsmål, når ekspertgruppen har fremlagt sin rapport.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	17.10.2013
Resultat af den endelige afstemning	+ : 26 - : 7 0 : 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Jean-Paul Basset, Udo Bullmann, George Sabin Cutaş, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Markus Ferber, Jean-Paul Gauzès, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Philippe Lamberts, Ivana Maletić, Marlene Mizzi, Ivari Padar, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Peter Simon, Kay Swinburne, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Pablo Zalba Bidegain
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Thijs Berman, Zdravka Bušić, Herbert Dorfmann, Ashley Fox, Roberto Gualtieri, Enrique Guerrero Salom
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Julie Girling, Phil Prendergast, Milan Zver

10.10.2013

UDTALELSE FRA UDVALGET OM BESKÆFTIGELSE OG SOCIALE ANLIGGENDER

til Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

om konstitutionelle problemer i forbindelse med forvaltning på flere niveauer i Den Europæiske Union
2012/2078(INI))

Ordfører for udtalelse: Stephen Hughes

FORSLAG

Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender opfordrer Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- A. der henviser til, at Unionen i henhold til artikel 3, stk. 3, i TEU arbejder for en bæredygtig udvikling i Europa baseret på en afbalanceret økonomisk vækst og prisstabilitet, en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne, hvor der tilstræbes fuld beskæftigelse og sociale fremskridt, og et højt niveau for beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten;
- B. der henviser til, at krisen har vist, at euroen er uløseligt forbundet med påtvunget integration, og at denne udvikling har givet en ny dimension til debatten om forvaltning på flere niveauer i Unionen;
- C. der henviser til, at krisen har medført uligevægt mellem den sociale søjle i ØMU (artikel 148 i TEUF) og den økonomiske søjle (artikel 121 i TEUF);
- D. der henviser til, at Unionen ifølge artikel 9 i TEUF ved fastlæggelsen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter tager hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af et højt beskæftigelsesniveau, sikring af passende social beskyttelse, bekæmpelse af social udstødelse samt et højt niveau for uddannelse, erhvervsuddannelse og beskyttelse af menneskers sundhed;
- E. der henviser til, at Unionen og medlemsstaterne ifølge artikel 151 i TEUF har som mål at fremme beskæftigelsen, en forbedring af leve- og arbejdsvilkårene, en passende social beskyttelse, dialogen på arbejdsmarkedet, en udvikling af de menneskelige ressourcer, der skal muliggøre et varigt højt beskæftigelsesniveau, og bekæmpelse af social udstødelse;

- F. der henviser til, at Europa-Parlamentet i sin beslutning af 1. december 2011 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker¹ konstaterede, at "enhver ny eller opgraderet organiseringsform og beslutningsproces inden for Rådet og/eller Kommissionen skal gå hånd i hånd med en opgradering af den demokratiske legitimitet og tilhørende ansvarlighed for Europa-Parlamentet";
- G. der henviser til, at traktaterne giver flere fremgangsmåder med hensyn til beskæftigelses- og socialpolitik, hvis potentiale ikke er blevet udnyttet fuldt ud, særlig med hensyn til artikel 9, 151 og 153 i TEUF, men også mere generelt med hensyn til artikel 329 i TEUF; der henviser til, at det således er muligt at opnå større social konvergens uden traktatændringer og under hensyntagen til nærhedsprincippet;
- H. der henviser til, at euroen er Unionens møntfod, men at det indre markeds dominerende stilling forud for krisen medførte, at de udfordringer, der er forbundet med integration i euroområdet, blev undervurderet;
- I. der henviser til, at debatten om forvaltning på flere niveauer i EU må tage højde for EU-instrumenternes dynamik, der ikke er ens i forhold til artikel 136 i TEUF, eller forstærket samarbejde;
1. minder om, at den økonomiske politik med henblik på at opfylde målene i artikel 9 i TEUF ikke kan betragtes isoleret fra socialpolitikken, og understreger derfor det presserende behov for at forbedre den sociale styring i EU på en måde, der kan sammenlignes med indførelsen af europæisk økonomisk styring, ved at skabe værktøjer, der tager hensyn til nærhedsprincippet;
 2. erindrer om, at debatten om forvaltning på flere niveauer ikke omfatter det aspekt, der vedrører magtbalancen og inddragelsen af nationale, regionale og lokale myndigheder;
 3. understreger betydningen af øget kontrol med social- og beskæftigelsespolitikken og behovet for at vurdere de økonomiske og sociale konsekvenser heraf på en måde, der svarer til bestemmelserne om overvågning af de nationale økonomiske politikker, således at Den Europæiske Unions henstillinger kan målrettes korrekt;
 4. opfordrer Kommissionen til fuldt ud at udnytte sin lovgivningsmæssige initiativbeføjelse til regelmæssigt at forelægge Europa-Parlamentet ambitiøse retsakter vedrørende sociale anliggender og beskæftigelse;
 5. opfordrer til, at der indføres beskæftigelsesmæssige og sociale benchmarks, som f.eks. indkomstforskelle, beskæftigelse og fattigdom, ud over de finanspolitiske og makroøkonomiske benchmarks, således at der kan tages hensyn til, hvilke konsekvenser beskæftigelsesmæssige og sociale problemer har for den økonomiske udvikling, og for at sikre en hensigtsmæssig gennemførelse af artikel 9 og 151 i TEUF;
 6. understreger, at der opstår og findes interne ubalancer inden for den økonomiske politik og social- og arbejdsmarkedspolitikken, og at der sker en forværring af disse, hvilket gør det nødvendigt at identificere automatiske stabilisatorer, som vil uddybe den eksisterende

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0542.

forvaltning på flere niveauer; opfordrer Kommissionen til at forelægge en grønbog med de forskellige løsningsmodeller vedrørende sådanne stabilisatorer inden for rammerne af den eksisterende forvaltning på flere niveauer;

7. understreger, at den sociale situation i Europa gør det nødvendigt at sikre et afbalanceret og passende europæisk budget og en bedre sammenhæng mellem økonomiske, handelsmæssige og sociale politikker for at opretholde og udvikle det industrielle potentiale i Europa og fremme skabelsen af virksomheder;
8. bemærker, at hverken køreplanen "Hen imod en egentlig Økonomisk og Monetær Union" eller den foreløbige rapport fra Rådets formand Van Rompuy nævner beskæftigelses- og socialpolitikken; gentager derfor sin opfordring til en social pagt, som skitseret i Parlamentets beslutning af 20. november 2012, med henstillinger til Kommissionen om rapporten fra formændene for Det Europæiske Råd, Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og Eurogruppen: "Hen imod en egentlig økonomisk og monetær union";
9. understreger, at en balance mellem beskæftigelsespolitik og økonomisk politik i henhold til artikel 121 og artikel 148 i TEUF er nødvendig for at opnå en positiv udvikling i EU;
10. understreger, at Kommissionen skal have en mere ambitiøs tilgang til de anliggender og aspirationer, som kendetegner EU-borgernes hverdag for så vidt angår sociale og økonomiske spørgsmål, således at Unionen kan reagere på uventede begivenheder og hurtigt udnytte muligheder og forudse og tilpasse sig fremtidige udviklingstendenser;
11. kræver, at der tilføjes en social protokol til traktaterne for at beskytte de grundlæggende sociale rettigheder og arbejdstagerrettigheder;
12. opfordrer Kommissionen til at kræve, at medlemsstaterne fremlægger nationale beskæftigelsesplaner som led i deres nationale reformprogrammer inden for rammerne af det europæiske semester; erkender, at der skal udvises konsekvens med hensyn til nationale beskæftigelsesplaners opbygning og indhold, hvis de skal opfylde deres målsætning; kræver, at Kommissionen udsender klare retningslinjer for beskæftigelsesplaners indhold og opbygning, og at medlemsstaterne følger disse retningslinjer i deres indberetninger i forbindelse med den årlige vækstundersøgelse og andre økonomiske og sociale styringsforanstaltninger; foreslår, at disse nationale beskæftigelsesplaner bliver gjort til emne for et socialt trepartstopmøde, jf. artikel 152, stk. 2, i TEUF;
13. opfordrer medlemsstaterne til at styrke deres nationale beskæftigelsespolitikker ved at skabe de rette vilkår for jobskabelse og efterspørgsel efter arbejdskraft, ved at medtage grøn beskæftigelse i deres nationale beskæftigelsesplaner, ved at forbedre planer og prognoser for personale i sundhedssektoren, således at udbud og efterspørgsel af sådant personale bedre modsvarer hinanden, og samtidig tilbyde sundhedspersonale langsigtede jobmuligheder, og ved at fremme udveksling af innovation, støtte en forøgelse af højt kvalificeret ikt-arbejdskraft og fremme digitale færdigheder i hele arbejdsstyrken;
14. gentager sin opfordring til en styrkelse af den demokratiske dimension af det europæiske semester, bl.a. ved at styrke Parlamentets rolle gennem den almindelige lovgivningsprocedure, ved at inddrage de nationale parlamenter, eventuelt i samspil med

arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet, og samtidig anerkende det europæiske semesters årlige karakter;

15. understreger, at dialogen på arbejdsmarkedet skal være en egentlig dialog med politisk og demokratisk legitimitet, åbenhed og gennemsigtighed; opfordrer Kommissionen til at fremme arbejdsmarkedsparternes rolle på EU-plan under hensyntagen til de nationale systemers forskelligartede karakter og lette dialogen mellem dem og respektere deres uafhængighed, jf. artikel 152 i TEUF;
16. opfordrer medlemsstaterne til at udvide princippet om forstærket samarbejde til social- og beskæftigelsespolitikken under omstændigheder, hvor divergerende politiske opfattelser mellem medlemsstaterne indbyrdes forhindrer nødvendige fremskridt;
17. opfordrer medlemsstaterne til i deres stabilitets- og vækstprogrammer at lægge vægt på befolkningens velfærd, således at forholdsregler til bekæmpelse af kortsigtede økonomiske problemer ikke får u hensigtsmæssige langsigtede sociale og beskæftigelsesmæssige konsekvenser.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	10.10.2013
Resultat af den endelige afstemning	+: 26 -: 3 0: 10
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Edit Bauer, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennahmias, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Philippe Boulland, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Emer Costello, Andrea Cozzolino, Frédéric Daerden, Karima Delli, Sari Essayah, Richard Falbr, Marian Harkin, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Nicole Sinclair, Jutta Steinruck, Ruža Tomašić, Traian Ungureanu, Andrea Zanoni
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Georges Bach, Kinga Göncz, Anthea McIntyre, Antigoni Papadopoulou, Csaba Sógor
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Agustín Díaz de Mera García Consuegra

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	24.10.2013
Resultat af den endelige afstemning	+: 17 -: 3 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Alfredo Antoniozzi, Andrew Henry William Brons, Zdravka Bušić, Carlo Casini, Andrew Duff, Roberto Gualtieri, Enrique Guerrero Salom, Zita Gurmai, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, David Martin, Sandra Petrović Jakovina, Algirdas Saudargas, Indrek Tarand, Rafał Trzaskowski, Manfred Weber, Luis Yáñez-Barnuevo García
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	David Campbell Bannerman, Helmut Scholz
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Jan Kozłowski